

Det store flertal af tunghøre, for hvilke undervisning i mundaflæsning har særlig betydning, er medlemmer af Dansk Tunghøreforening, og da denne forening således reelt kan repræsentere de tunghøres interesser samt dels gennem oprettelsen af aflæseskolen i København, dels ved sin medvirken ved etablering af kurser i provinsen og endelig på flere andre måder har vist sin store interesse for og forståelse af denne opgave, foreslås det, at foreningen får to repræsentanter i centralledelsen.

For at begrænse antallet af rådgivende organer mest muligt foreslås det, at centralledelsen tillige fungerer som bestyrelse for den i § 22 nævnte central for høreapparater og høreundersøgelser. Imidlertid må det anses for påkrævet, at den i denne egenkab tiltrædes af to særlige sagkyndige, en ørelæge og en fysiker, der foreslås udpeget af socialministeren.

Til § 22.

Det er af afgørende betydning for den tunghøre, at han får det for hans lidelse bedst egnede høreapparat. Den pågældende er imidlertid ikke selv i stand til at afgøre, hvilket apparat der er det rigtige, og speciallægerne vil i regelen heller ikke være i besiddelse af de for en sådan afgørelse nødvendige forskellige typer af høreapparater. Den pågældende vil derfor ofte være henvist til at blive vejledet af et enkelt firma eller dets stedlige repræsentant, hvis afgørelse naturligvis vil være bestemt af ønsket om at sælge et af de apparater, han repræsenterer. For at råde bod herpå har Dansk Tunghøreforening omkring 1918 oprettet en apparatsamling i København, der foretager høreundersøgelser og yder enhver tunghør gratis objektiv sagkyndig vejledning ved afgørelse af, om et høreapparat kan medføre en forbedring af hørevnen, og om hvilket apparat der i så fald må anses for bedst egnet. Senere har tunghøreforeningen også oprettet en apparatsamling i Esbjerg. Udgifterne ved apparatsamlingernes drift er blevet dækket dels gennem et mindre stats-tilskud, dels gennem den rabat, der af de forskellige høreapparatfabrikanter er ydet samlingerne for de apparater, der er solgt herigennem.

Da det må anses for et naturligt led i forsorgen for de tunghøre, at staten påtager sig denne opgave, foreslås det, at staten overtager apparatsamlingernes opgave.

Til § 23.

ad stk. 1. Da det må anses for meget ønskeligt, at nyordningen sættes i kraft hurtigst muligt, foreslås det, at loven sættes i kraft den

ad stk. 2. Svarer til § 16, stk. 2, i loven af 1926. En kgl. anordning om denne lovs ikrafttræden på Færøerne er ikke udfærdiget, men døve børn fra Færøerne er optaget på statens døveinstitutter for den herfor i henhold til lov nr. 177 af 14. marts 1934 fastsatte takstmæssige betaling, for tiden 576 kr. årligt, der udredes af Færøernes amts repartitionsfond, således at staten refunderer fonden de $\frac{3}{4}$, og vedkommende sognekommune $\frac{1}{4}$ af disse udgifter.“